

задржятъ въ сѣрдце-то си отвращеніе къмъ нѣкое отъ дѣца-та, проклинатъ или изгонватъ изъ къщѣ-тѣ, или лишаватъ отъ наслѣдство безъ важнѣ причинѣ, или заради че искѣтъ да вѣщпаятъ въ монашеско званіе, или въ съпружество съ лице, кое-то не бы искали родители-тѣ. Тѣи сѣ длѣжни колко-то е възможно да имѣтъ равнѣ любовь къмъ всички-тѣ си дѣца. А когато, въ нѣкой случай, сѣ принудени да чувствувагъ по-голѣмѣ любовь къмъ едно изъ дѣца-та, неже къмъ други-тѣ; то не сѣ длѣжни да го изпяватъ. Зачото това имѣ предпочтеніе ще възбуди зависть между дѣца-та, и ще стане источникъ на ненависть, на враждѣ и на много други неприятности.

§ 339. *Занимаваніе-то на родители-тѣ за душевно-то подобряваніе на дѣца-та.*

Ако родители-тѣ сѣ длѣжни да съхраняватъ земнѣй животъ и тѣлесно-то здравіе на дѣца-та, то колко повече сѣ длѣжни тѣи да ся занимаватъ за съхраненіе-то на души-тѣ имѣ? Нерадѣніе-то относително за това е много престѣпно. Върху това най-паче ся относятъ апостолскы-тѣ думи: *Аще кто о своикѣ, паче же о приснѣхъ не промышляеть, свѣры отвергся естъ и неспраго горій есшь* (1 Тим. 5. 8).

Родители-тѣ сѣ обязаны да ся занимаватъ, за да бы дѣца-та имѣ наскоро по рожденіе-то были просвѣтени чрѣзъ свято-крѣщеніе и презъ него въведени въ завѣта на благодать-тѣ (Іоан. 3. 6). Ако ли, по тѣхно нерадѣніе дѣте-то умре не кръстено, то они щѣтъ бѣдѣтъ виновни въ загубѣ-тѣ на душѣ-тѣ му. А майка-та въ время на чревоношеніе-то длѣжна е да ся въздржава и часто да ся обрѣща къмъ молитвѣ и да пристѣпя къмъ Св. Тайны на покаяніе-то и причащеніе-то, за да бы ся освятилъ плодъ-тѣ на чрѣво-то ѣ до ражданіе-то му на свѣта (Суд. 13. 51. . . 3 5, 14).

Главна-та и сѣщественна-та обязанность на родители-тѣ е да възпятаватъ дѣца-та си не само физически или граждански или просто нравственно, то е недостаточно, нѣ Христіанскы, благочестиво. Родители-тѣ тяжко сѣ виновни, ако по тѣхно нерадѣніе дѣца-та имѣ останѣтъ да не знаѣтъ главни-тѣ Христіанскы истини на върѣ-тѣ, Символа на върѣ-тѣ, молитвѣ-тѣ Господнѣхъ, Заповѣди-тѣ Господни и всичко това, кое-то е необходимо да знае всякой вѣрующій. Отъ самы-тѣ първы дни на рожденіе-то, родители-тѣ сѣ длѣжни да ги приносятъ колкото е възможно по-часто въ црѣквѣ за причащеніе на Св. Тайны, а отъ самото имѣ първо почнуваніе да разумѣватъ длѣжни сѣ да ги приучаватъ къмъ благочестіе-то и добродѣтель-тѣ, заставляѣще ги да ся молягъ утро и вечерь, прѣдъ обѣдъ и по обѣдъ, и предъ наченваніе-то на важни дѣла, да ся стараѣтъ да всепяватъ въ тѣхъ страхъ Божій като имѣ вдѣхвать, че Богъ присѣтствува навсякадѣ и всичко види и всичко знае, че съ тѣхъ всякога ся находитъ Ангелъ Хранитель (пазитель), кой-то се радва когато глѣда че струватъ добро, а скрѣби когато струватъ зло; да ги приучаватъ да ходягъ въ црѣквѣ не по навикновѣніе само, а по усѣрдіе и благоговѣніе, и любовь къмъ Господа Іисуса Христа, заставляѣще ги да съхраняватъ предписанны-тѣ отъ Црѣквѣ-тѣ посты, часто да ся испо-